

Başka Bir Evreni Dönüştürme Atölyesi

Empire Project şu sıralarda Görkem Ergun'un "Eşik" sergisine ev sahipliği yapıyor. Sergi adeta başka bir evrenden gelen imgeleri buraya taşıyan fotoğraflarla dikkat çekiyor. Sanatçıyla üretim aşamasının odağında yer alan ve o karanlık evreni bizimkine yansıttığı çalışmalarını gerçekleştirdiği Moda'daki atölyesinde bu üretime gelene kadarki hikâyesini, bu serginin sürecini ve geleceğini konuştuk.

Belki fotoğrafla olan ilişkiden, üniversitede ne eğitimi aldığandan başlayabiliriz.

Eskişehir'de Anadolu Üniversitesi'nde İletişim okudum. Sinema Televizyon Bölümü'nün altında yer aldığı için fotoğrafla doğrudan ilişkiliydi. Üniversiteye gitmeden önce de Ankara'da ufak tefek uğraşıyordum, ilgim vardı yani. Üniversiteye girince aynı zamanda kulübe de dahil oldum, sonra başladım işte fotoğraf üretmeye. Bölümdeki tüm fotoğraf derslerini aldım, karanlık odada çok vakit geçirdim. O zaman fotoğrafçı olacağımı düşünüyordum. Mezun olduktan birkaç ay sonra İstanbul'a geldim, bir süre sonra da Alp Sime'nin asistanı oldum. Ben ilk baştan beri belgesel fotoğrafı çok seviyordum, o yolda gidiyordum. Oradan tatmin olmadım, çünkü kendi kendime o alandaki etik mevzuları tam çözemedim. Nerede başlar, nerede biter; o sınırları idare edemediğimi düşündüm, koptum o yüzden biraz. Ondan sonra Tasarım Yüksek Lisansı yaptım Kadir Has Üniversitesi'nde ve İnci Hoca'yla (İnci Eviner) çalışmak iyi geldi.

Malzemeye olan merakın o zaman mı başladı?

O zaman başladı, bir şekilde zaten vardı aslında. Devamlı photoshop falan kullandığım için, karanlık odadan, dokunmaktan, oynamaktan uzak kalmıştım. Öyle olunca, ne yapacağımı düşünürken, kurcalarken bir şeyler olmaya başladı. İnci Hoca da beni yönlendirdi, derken derken malzemeye çalışmanın içine girdim. Baktım, bu beni tatmin eden bir süreç. Belki photoshopu bile ekarte edebileceğimi düşündüm. Hâlâ da tam çıkmış değil ama yarı yarıya çıktı artık. Şu anda manuel yöntemler daha ağırlıklı.

Az Göstererek Çok Anlatmak

Paspartu Tedirginliği

Görkem Engin ve Refik Akyüz ©Korhan Karaörsal

LOVE IT

PAYLAŞ

1 2

Zaten photoshopun bir miktar uzaklaştırıcı bir etkisi var. Senin yeni işlerinde malzemeyle nesnelere yaratma yöntemin daha etkili ama bir yandan da bütün o photoshop bilgin ve doğru müdahaleler yapabilmeye ve kararında bırakma halin de aynı oranda belirleyici işlerin oluşmasında. Sonuçta nasıl yaparsan yap, fotoğrafik görüntüler bunlar.

O sınırı aşmamış olmam iyi, öbür türlü benim açımdan sevimsizleşiyor, anlamı kalmıyor. İşin kendisini görmek istersin o zaman, ama ortaya çıkan işin kendisi olmaktan uzaklaşıyor. Nihayetinde bir dünya kuruyorsun, onu daha istediğim gibi yapabilmeye imkânı sağlıyor bu çalışma yöntemi.

Senin ilk hatırladığım sergin Poligon'da açtığın "Çiğ". Ondan önce bir sergide yer almış mıydın?

Siemens Sanat'taki "**Sınırlar Yörüngeler**" sergisi var ondan önce. Aslında ordaki işleri de seviyordum. Orada etten bebekler diktim, bir sürü çocuk fotoğrafı topladım çeşitli dönemlerden, 19. yüzyıldan 20. yüzyıla, sonra o bebekleri çocukların ellerine yerleştirdim photoshopla. Oyuncak tutuyormuş gibi o bebeği tutuyorlar, ama bebek biraz ham dikilmiş ve durumun rahatsız edici bir tarafı var. Zamansız bir durum, 150 yıllık bir zaman diliminde o etten bebek geziyor.

©Korhan Karaörsal

LOVE IT

PAYLAŞ

1 2 3 4 5 6

Anlattığın şey biraz korku filminden çıkmış gibi.

Onun ince bir çizgisi var, tam öyle olsun da istemiyorum aslında. Rahatsız edici bir tarafı olsun da korku filmi izler gibi de bakılmasın. Daha ziyade gerilim filmine benzetebiliriz. Tedirgin edici, tekinsiz bir durum.

Kültigin Kağan Akbulut

28 Mart-3 Nisan Haftasında Dikkat Çeken 11 Sanat Etkinliği

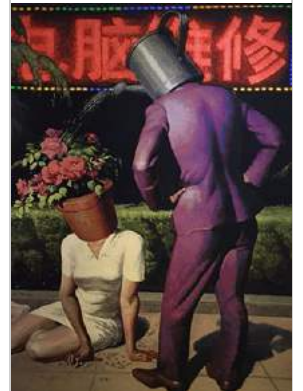
Artful Living

Kütüphanenizde Bulunması Gereken 10 Sanat Kitabı

Artful Living

Art Central Hong Kong'da Yer Alan 10 Dikkat Çekici Çalışma

Artful Living

Sonra da Poligon'daki sergi geldi. Poligon'daki sergi de ahşıldık fotoğraflardan oluşmuyordu, sen onlara da çeşitli eskitmeler yapmıştın ve öyle sergilemiştin.

Onlar ölü insanların fotoğraflarıydı aslında. Boyunlarındaki ipleri falan çıkarttığım için bir anormallik olduğu anlaşılıyor ama ne olduğu anlaşılmıyordu tam olarak. Portre fotoğrafları gibi tasarlamıştım onları, metale bastıktan sonra toprağa gömüp birkaç ay bırakmıştım. Sonra Torun'daki **sergi** (F.S.T.R.) geldi. O sergi daha bir üst aşamayı müdahale olarak, fotoğrafa doğrudan yapılan müdahaleler, eklemeler vardı ve izleyici bunları doğrudan görebiliyordu.

İsimsiz 2011

LOVE IT

PAYLAŞ

1 2 3 4 5 6 7 8

Orada buradakinden farklı gördüğüm kadarıyla. Fotoğraflar var, birtakım objeler onlara eklenmiş ama onların fotoğrafa ait olmadığı da belli.

İşte, Torun'daki sergiyi yaptıktan sonra bunun çok da bir yere gitmeyeceğini düşündüm. Ondan sonra biraz daha farklılaştırmak gerektiğine karar verdim. O müdahalelerin fazla görünür olması çok da bir yere gitmiyor gibiydi.

Bu yeni sergindeki işler tamamen fotografik zaten. Hani "bunu nasıl yapmış" meraklıları vardır ya, onları da tatmin eden bir tarafı var bu işlerin. Kendini çok açığa vurmayabiliyor çoğu zaman. Bu Torun'da ürettiğin işler, albenisi olan iyi işler ama ne oldukları fazla ortada belki. Yeni serginde daha fotoğrafa dönmüşsün.

Son yaptığım daha doğru geliyor bana, bir sonraki işimde bir öncekine yaklaşabilirim yeniden ama şimdilik bu iyi geliyor bana. Bu işlere video eklemeyi düşünüyorum, bu eğilimde videolar yapmak istiyorum. 10-15 dakikalık bir kısa film gibi, şimdi amaç o.

Mercek ve Yörüngesi

 Seda Yörüker

Şehrin Bilindik Öğelerine Farklı Bir Bakış

 Burcu Ezer

Art Dubai'de Neler Oldu?

 Aylin Seçkin

Görkem Ergün ©Korhan Karacaysal

LOVE IT

PAYLAŞ

1 2 3 4 5 6 7

Özellikle dijital fotoğrafın yaygınlaşmasının ardından, fotoğrafta alternatif ve artık arkaik diyebileceğimiz bir takım yöntemler kullanarak üretim yapanlar da var. Sergideki işlerine bakarken bunu düşündüm, neticede bu alternatif yöntemler de malzemeyle farklı bir şekilde de olsa ilişki kuruyor ve kimi rastlantılara da izin veriyor. Sen bununla ilgili ne düşünüyorsun?

Ben aslında bu eski üretim biçimlerini çok seviyorum. Bir ara bu sergi için de düşündüm, emülsiyon alayım bunu farklı yüzeylere uygulayım. Bir ara filmlere bastırma mesela negatifleri, bunları karanlık odada karta basayım, başka yüzeylere basayım diyordum kontakt baskı gibi. Dijital müdahale artık kontrast ayarı vs. onunla sınırlı kalıyor o yüzden büyük format film kullanıp ondan basmak da mümkün. Karanlık odayı çok seviyorum zaten, görüntünün oluşmasını beklemeyi. Olmadı tekrar yap, o güzel bir şey bence. Bir de sonuçta öbüründeki kesinlik yok, küçük hatalar beklenmedik etkiler bırakabiliyor ve bu mükemmellikten uzak olabilmeye olasılığı iyi geliyor. Her şeyin mükemmel, takır takır olması beni rahatsız ediyor. Bu yüzden benim haricimde gelişen, süreç içinde oluşabilecek 'problemler'e yer vermek iyi geliyor bana. Benim işlerimde her şey çok hesaplı değil, hatalara açık olması iyi ama o hatanın da kabul edilebilir sınırlarda olması ve işe bir şeyler katması şart.

Peki bu nesnelere dönersek yine. Bunları yüksek lisans sürecinde başladım ve ondan beridir de yapıyorsun. Sonuçta buluntu objeler de var, onları dönüştürüyorsun.

Sana kutulardan bir şeyler göstereyim. Sergideki o el bu el, ama fotoğrafta başka bir şeye dönüşüyor. O yüzden fotoğrafın bu dönüştürücülüğü iyi. O fotoğrafın büyümesini, hani gerçekmiş gibi olan halini seviyorum. Fotoğrafta bu gerçek diye bir klişe var ya, onun çatışması oluyor. İşleri üretirken kimisi bir yere gitmiyor. Bazısı üzerine farklı müdahaleleri kabul ediyor, bazısı da etmiyor. Yaparken nerede başlıyor nerede bitiyor görebiliyorum sanırım, bazen de göremiyorum o zaman güvendiğim arkadaşlarıma soruyorum. Biraz kurcalayınca insan anlıyor. Bazen de yapıyorum duruyor, sonra bir yerde tekrar karşıma çıkıyor, başka bir şekilde kullanıyorum. Mesela şunlar sahaflardan bulduğum bir şey yapılmamış fotoğraflar, bunların da zamanı gelecek bekliyorlar şimdilik sıralarını. Mesela sergide bir tane vesikalık fotoğrafın yola çıkarak yaptığım bir iş var, bir sürü müdahale yaptıktan sonra karanlık odada kontakt baskısını aldım, sonra tarayıp büyüttüm ve öyle kullandım.

Gizli Öznenin Travması

Görkem Ergün'ün "Gizli Özne" adlı videosu, yüzyıl başından kalma dişi özneyi "bellek, yeniden hatırlama ve korku" gibi bir alana yerleştiriyor. Eskiden kalma birçok nesne hafızada yer ederken, en alevi gibi duran bile yabancılaşmaya başlıyor. Bir çılgınlık dünyasının verdiği travmatik acının etkisini hissederken, saçların sakladığı kafanın hareketini düşünüyoruz.

Neredeyse bir korku heykeli gibi duran bedeninin kafa hareketinin vermiş olduğu, tekinsiz bir his. İnsanın ödünü koparacak derecede etki yapan bir olayın veya olaylar zincirinin birbiri ardına sıralanmasıyla ortaya çıkan bu tekinsiz durumda hafıza nasıl korunabilecek?

Birçok sanatçının sanat yaparken kullandığı bu his Gizli Özne'nin de belli ki nesnesi olmuş vaziyette. Saklanan bir travmanın, bir nesne travmanın yol açtığı şiddetli darbenin hem bedene hem de ruha yaptığı etki bir "tekinsizlik halesi" oluşturmaktadır. Sağa ve sola doğru sallanan kafanın ve saçların tuhaf görüntüsü hangi özneyi saklamakta? Egonun aldığı darbe nereye kadar saklanabilir? Hangi noktadan sonra etki kendisini şiddetle dışavurmaktadır?

"Travma krizinin ifadesi" olarak adlandırabileceğimiz Gizli Özne'nin şiddeti bizi tek hareketle etkilemekte. Freud'un 1919 yılında yazmış olduğu "Tekinsiz" adlı metinden yola çıkarsak, Görkem Ergün tekinsiz gibi duran bu tek hareketli imajın ırpırtıcı ve karanlık yanını bize göstermekte. Oradaki hareketin nedenlerini düşünmeye doğru bizi sürüklemekte. Hepimizin başına gelebilecek olan bir travmanın "tutucu" etkisiyle, imajın hareketine tutulup kalmaktadır. Biteviye devam eden hareket, kendisini özgün bir alana hapsedmekte. Hafızanın sakladığı etkinin bedensel dışavurumuna bağlı kalmakta.

ALİ AKAR

Gizli Özne 2014

LOVE IT

PAYLAŞ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

Sergide bir de fotoğraflarının içinde de yer alan senin ürettiğin objelerden bazıları yer alıyor.

Prömiyerini "Fotoğraf Kitabı"yla Yapan Bir Merkez: FUAM

Serdar Darendeliler

22-27 Mart Haftasında Dikkat Çeken 9 Sanat Etkinliği

Artful Living

Kuzey Kutbu'na Devridaime Davetlisiniz

Naz Cuguoğlu

Ashında daha fazla karıştırma niyetim vardı, belki daha fazla obje, eski çerçeveler, karanlık oda baskıları koymayı da düşünüyordum. O zaman daha zor olacaktı kurgulamak. Steril olmayan bir süreçten gelen işleri kısmen strelize ederek sunmuş olduk sonunda. Görüntüleri ön plana çıkarmak adına iyi oldu sanırım bu hali.

Şu sıralar neyle uğraşıyorsun?

Şimdi İstanbul Modern'deki **sergi** (Habitat) için çalışıyorum. Bir video yaptım, birkaç tane de baskı var. Bir de deriye benzer şeyler yapıyorum, onların içlerine ölü hayvan fotoğrafları gömüyorum. Ne olduğu belli belirsiz, biraz dikkatli bakmak gerekiyor. Bunlar bulduğum av fotoğraflarından çıkıyor, onlar üzerinden ürettiğim bir iş günün sonunda.

Gökrem Engin ©Korhan Karaoyul

LOVE IT

PAYLAŞ

1 2

Daha kavramsal bir boyut getirmeyi düşünüyor musun işlerine? Bütün bu görsellikteki tutarlılığın üstüne bir katman daha koymak açısından. İşlerin toplamda bir hikâye anlatacağı belki. Videoyla da ilgilenebilirsin ya o yüzden de soruyorum.

Biraz zaman gösterecek bence. Atölyeye gelip gittikçe belli olacak, zaten yoldan da çok sapmıyorum, eski işlerle yeni işleri yan yana koysan herhalde çok uzak değiller. Eğer video yapacaksam öyle bir noktaya gidebilir. O ilişkileri kurabilmek için daha fazla düşünmek lazım. Videoda ne yaparım tam da bilemiyorum. Ama aradığım gerçekle kurgu arasındaki gitgelleri kurcalamak, o belirsiz olanla uğraşmak. Hayatta o belirsiz olan şey rahatsız ediyor ya insanı. Biraz o hissiyat aradığım. İnsanın gördüğünü tam anlayamaması ve bir hissiyat uyanması. Belki dokümentary gibi şeyler. Kurgu bir belgesel mesela ama "gerçek mi acaba?", "yoksa sahte mi?" soruları uyanır ya kafasında insanın. Bunların arasını biraz daha doldurmak istiyorum. O açıdan video da tamamlayıcı bir unsur olabilir bu işler için. Bu yolun geleceği açısından. Şimdi biraz daha araştırma, okuma safhasındayım. Bundan sonra biraz daha rahatım, biraz daha kafamı açabilirim. Bir de şunu eklemek istiyorum: çalışmalarımı güncel kavramlar üzerine değil de hissiyat üzerine yürütmeye çalışıyorum. Kaybolan bir şey varmış gibi geliyor, insanların kaybettiği bir şey varmış gibi geliyor bana. Güçlü olması gerektiğini düşündüğüm bazı şeyler var, onların üzerine gitmeye çalışıyorum. Hissetme meselesi biraz garip aslında. İnsanın biraz daha temel olan hisleriyle hareket etmekten bahsediyorum. İzleyiciyi de daha temel korkuları yönünde sürüklemek. O zamandan bu zamana taşıdığı şeyler üzerine odaklanmak, bunlar da ritüel gibi aslında.

LOVE IT

0 1513 0

Yazar: Refik Akyüz

Şizofrenik Birliktelik

Levent Özata

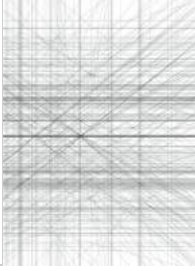
Fotoğraf: Korhan Karaoysal

Tag: çalışma, sergi, video, photoshop, Empire Project , fotoğraf, Refik Akyüz, Görkem Ergun

Proje Telif Hakkı Bilgisi

Rapor

**Sembolizm Hiç
Bu Kadar
Gerçeğe Yakın
Olmamıştı**

 Hazal Gençay

**Pusulası Şaşmış
Dünyada
Sanatçıların
Peşinde
Koşmak**

 Kültigin Kağan
Akbulut

**Büyüdükçe
Renkli
Hayallerimiz
Ölüyor**

 Burcu Ezer
Like Share 1.1K Tweet

800 Karakter ile sınırlıdır.

 Yorum Ekle

Yorum Ekle

WEB SİTESİ KULLANIM ŞARTLARI SÖZLEŞMESİ · ÜYELİK SÖZLEŞMESİ

SANAT EDEBİYAT KÜLTÜR & YAŞAM MEKANLAR TAKVİM GÜNDEM NELER OLUYOR VIDEO

Artful Living © 2013-2015